

глава и две очи, човѣкъ ще опредѣли посоките на своята ми-
съль, на своите чувства и на своите движения. После учи-
тельтъ казалъ: Азъ вѣрвамъ въ човѣкъ, който има едно
тѣло и две рѣце. Ученикътъ отговорилъ: Азъ пѣкъ вѣр-
вамъ въ човѣкъ, който има едно сърце и два крака. — Едва
на края ученикътъ казалъ истината.

Защо учителятъ е казалъ едно, а ученикътъ е казалъ
друго, това сѫ задачи, върху които трѣба да мислите. Вие
сами трѣба да разрешите тѣзи задачи, а тѣ не се решаватъ
лесно. Когато нѣкой казва, че разбира числата, разбира
аритметика, трѣба да имате предъ видъ, че сѫществува-
ватъ степени въ разбирането. Има числа, които сѫ каче-
ствени; има числа, които не сѫ качествени, нѣматъ никакво
качество въ себе си. Въпрѣки това, и едните, и другите сѫ
числа. Казвате: Какви сѫ качествените числа? Запримѣръ,
имате единъ диамантъ и единъ простъ, обикновенъ камъкъ,
еднакви по голѣмина. И въ двата случая имате числото
едно, но първото число, първата единица е качествено чи-
сло, а втората — обикновено число, обикновена единица. Съ
първата единица можете да обиколите свѣта, да свѣршите
науките си; съ втората единица и десетъ крачки не можете
да извѣрвите. Казвате, че имате голѣми познания за свѣта.
— Можете ли съ тѣзи знания да обиколите свѣта? — Не
можемъ. — Тогава нѣмате никакви знания. Ако имате поло-
жителни знания, съ тѣхъ трѣба да обиколите свѣта. Ако
имате знания за небето, съ тѣзи знания трѣба да отидете
на небето и тамъ да продължите учението си. — Ние не
знаемъ, преди всичко, има ли небе, или нѣма. — Щомъ не
знаете това, вие имате единъ простъ, обикновенъ камъкъ,
едно просто число, проста единица, която сто пѫти можете
да напишете на дѣската, и сто пѫти да я заличите. Нѣкой
напише на дѣската числото 1566. — Какво означава това
число? — Имамъ да взимамъ толкова лева, но съмъ готовъ
да ги прости. Другъ пише числото 1755. — Какво означава
това число? — Имамъ да давамъ толкова лева, но нѣма да
ги дамъ. — Ето, и двамата пишатъ числа, но единиятъ про-
щава, а другиятъ не е готовъ даже своя дѣлгъ да изплати.
Разбирания сѫ това.

„Защото самъ си Отецъ ви люби, понеже мене възлю-
бихте и повѣрвахте.“ — Този стихъ е мѫченъ за разбиране.
Защо? — Защото казвате, че любите Бога, а не вѣрвате въ
Него. Това е неразбиране. Любовта не се изявява въ време
и пространство. Често казвате: Азъ любихъ единъ човѣкъ